

SPOJENECTVO S MÁRIOU

Číslo 1 august 2018 1. ročník

**ČO BOH SPOJIL,
ČLOVEK NECH NEROZLUČUJE!**

Drahí priatelia,

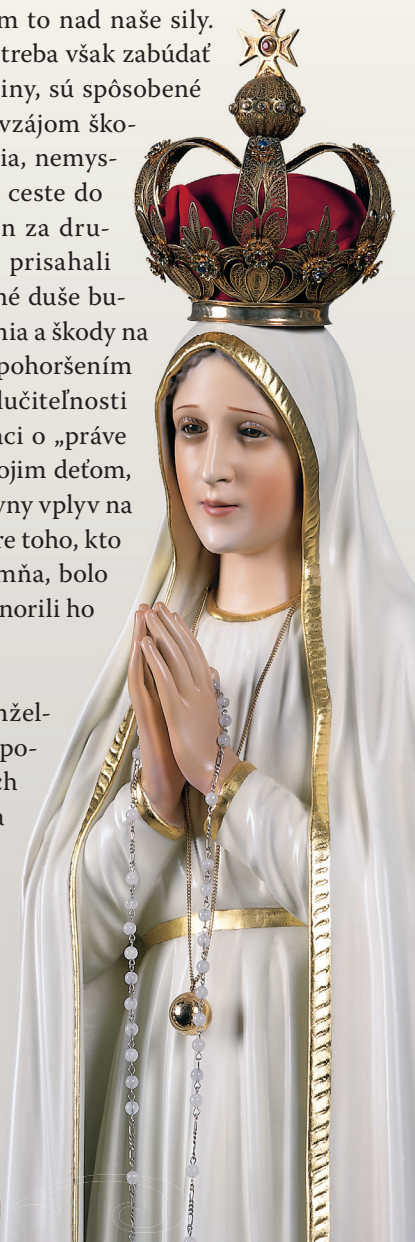
držíte v ruke prvé číslo nového časopisu, ktorý si kladie neľahkú úlohu, byť dobrým a užitočným spoločníkom v každej katolíckej rodine a domácnosti.

Každým dňom vidíme, ako veľa je v našich rodinách problémov a utrpenia, ktoré je niekedy veľmi ťažké uniesť a zdá sa nám to nad naše sily. Ohrození pre súčasné manželstvá a rodiny je veľa. Netreba však zabúdať na to, že mnohé problémy, ktoré stretávajú naše rodiny, sú spôsobené priamo našimi hriechmi. A tak si manželia sami navzájom škodia svojím egoizmom a hľadaním vlastného potešenia, nemysliac pri tom na to, že si majú navzájom pomáhať na ceste do neba. Sme si každodenne vedomí toho, že sme jeden za druhého zodpovední pred Pánom Bohom (pretože sme prisahali pred oltárom a spája nás sviatosť) a že za nám zverené duše budeme raz pred Spasiteľom skladať účty? A koľko utrpenia a škody na dušiach detí zanechávajú hriechy rodičov, ktorí buď pohoršením alebo rozbitím rodiny ničia obraz svätosti a nerozlučiteľnosti manželstva v nevinných dušiach? To rodičia hovoriaci o „práve byť šťastným“ nevidia, že spôsobujú veľké trápenie svojim deťom, ničia obraz Boží v ich srdciach a môžu mať tiež negatívny vplyv na ich budúce manželstvá? A Pán Ježiš nás varuje: „Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a ponorili ho do morskej hlbiny.“ (Mt 18, 6)

Preto sa modlime a usilujme o svätosť našich manželstiev. Prosme Najsvätejšiu Matku, aby nám vyprosila potrebnú silu a milosť pre záchranu a posvätenie našich rodín. Prosme tiež o obrátenie pre tých, ktorí sa zbavujú sviatosťných milostí a pri hľadaní „vlastného šťastia“ nachádzajú len cestu vedúcu do pekla.

V Ježišovi a Márii

Alfred Kružík
šéfredaktor

OBSAH

**Čo Boh spojil,
človek nech nerozlučuje** 4

Manželstvo v dobrom aj zlom 12

Naše akcie 14

Sv. Alfonz Mária z Liguori:
Hlúposť hriešnika 16

Rozhovor:
Kardinál Leo Burke 18

Prečo Matka Božia plače? 22

Naše akcie 23

Pútnické miesto 24

SPOJENECTVO S MÁRIOU

ŠÉFREDAKTOR

Vladimír Kružík

ČLENOVIA REDAKCIE

Branislav Michalka, Andrej Ralbovský, Mário Vadás

GRAFIKA

Lukáš Zachar

VYDAVATEĽ A DISTRIBÚTOR

Nadácia Slovakia Christiana

ADRESA REDAKCIE

Palackého 4

811 02 Bratislava

tel.: 02 / 222 000 63 (po-pia 8.30-16.00 hod.)

redakcia@spojenectvosmariou.sk

Náklad: 30 000 kusov

Registrácia na Ministerstve kultúry SR

pod číslom EV 5682/18

ISSN: 2585-9552

Vychádza štvrtročne. Nepredajné.

Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje!

Jedna z najväčších plagi, ktorá v čoraz väčších obrátkach ničí naše rodiny, sú nemanželské zväzky, rozpady manželstiev a rozvody. Pozorujúc našu spoločnosť, stále viac a viac rodín si nesie túto bolestnú skúsenosť vo svojom vnútri. Je len na nás – katolíkoch, aby sme opakovali večnú pravdu nerozlučiteľnosti manželstva, aj keď sa nám bude dostávať posmechu a nepriateľstva sveta v miere vrchovatej. O to väčšia však bude odmena v nebi... >> **str. 4**

Rozhovor: kardinál Leo Burke

Pri príležitosti návštevy Slovenska nám poskytol rozhovor J. E. Raymond kardinál Leo Burke. Kardinál zopakoval a potvrdil túžbu mnohých katolíkov a fatimských ctiteľov: Rusko sa obráti na katolícku vieru, je povolane stať sa hybnou silou evanjelia... >> **str. 18**

Pútnické miesto

V prvom čísle nášho časopisu štarujeme pravidelný seriál pútnických miest našej domoviny, kde budeme môcť vidieť, ako si Slováci vždy ctili Matku Božiu. Nie nadarmo ju voláme patrónka Slovenska. V myšlienkach sa preniesieme do Frialvalu – Rajcekej Lesnej, kde ani trpké roky totality nezničili úctu k tomuto starodávnomu miestu modlitby... >> **str. 24**

ČO BOH SPOJIL, ČLOVEK NECH NEROZLUČUJE!

Jedna z najväčších plíag, ktoré s čoraz väčšou intenzitou pustošia naše rodiny, sú neposvätené zväzky, rozpady manželstiev a rozvody. Ak sa aj niekoho z nás tento problém netýka, pretože vďaka Bohu ani on sám, ani nikto z jeho najbližších nezostal opustený svojím manželským partnerom, alebo sám nerozbil manželstvo, tak istotne poznáme veľa takých prípadov z bližšieho či

vzdialenejšieho okolia. Hľadiac na našu spoločnosť, ktorá sa ešte v značnej väčšine hlási ku Katolíckej cirkvi, je skutočne ťažké pochopiť, ako sa môžu ľudia chodiaci každú nedeľu do kostola, prístupujúci často k sviatostiam spovede a svätého prijímania zmieriť s tým, aby ich najbližší - deti či príbuzní, žili v cudzoložných zväzkoch, či rozbíjali vlastné manželstvá. Môžeme azda ľuďom, ktorých manželský partner opustil, povedať s čistým svedomím „ty máš tiež právo na šťastie“ - zmieriť sa s tým, že vstúpi do hriechneho zväzku?

TRAGÉDIA ROZVEDENÝCH

Drahí čitatelia, autor tohto textu nemieni ani v najmenšom teoretizovať, ako by sa niektorým mohlo zdať, bezducho moralizovať či azda dokonca fňukať. Chce jednoducho poukázať na jemu i vám známe následky tragédie osôb vylúčených z možnosti pristupovania k sviatostiam z príčiny zotrúvania v neposvätených zväzkoch.

Scenár rozpadu je obvykle podobný, na vine môžu byť obe strany a časom jedna z nich viac. Spočiatku môže ísť o nedostatok vzájomnej starostlivosti, vznik egoistických požiadaviek - „veď aj ja chcem niečo od života“, neskôr sa môžu dostať z toho vyplývajúce zrady. Nejde nám tu však o podrobné rozoberanie každej možnej situácie a hľadanie vinníka zničeného zväzku. Každý z nás by mohol rozprávať mnoho takých príbehov z vlastnej skúsenosti, ale nie sme tu na ich rozoberanie. Aby sme však predsa len neteoretizovali, uvediem konkrétne situácie a poslúžim si príkladmi z pastoračnej praxe kňaza a spisovateľa Tihamera Tótha, ktorý takto opisuje jedno zo svojich stretnutí:

Rozprával som sa so ženou, asi štyridsaťročnou. Spočiatku sa ešte držala, ale ako sme sa blížili ku koncu rozhovoru, jej rečou prenikal usedavý plač.

- Som už dvadsať rokov vydatá, sme katolíci, vždy sme spolu chodili na spoveď a na prijímanie. Máme štyri deti, najstaršie má 16 rokov, najmladšie 6. Počas sedemnástich rokov som bola s mužom šťastná. Pred tromi rokmi mi prišla do cesty pekná slečna, jeho účtovníčka z úradu; od tých čias bol ako vymenený. Stal sa hrubým, nervóznym,

zanedbáva rodinu, večer býva málo doma. Dlhý čas som to trpela, nie kvôli sebe, ale kvôli deťom. Len Boh vie, ako som trpela a plakala po celý ten čas - ale ďalej to už nevydržím. V týchto dňoch som sa dozvedela celú pravdu a on sa mi tiež priznal. Bol veľmi rozrušený a slúbil nápravu - ale nedokážem to zniesť: rozvediem sa s ním!

A sprudka tečú slzy biednej ženy

Či môže niekto poprieť, že tá žena je polutovaniahodná, neuznať, že život ju obťažil ťažkým krížom? Napriek tomu ju musím prehovoriť, aby sa nerozvádza, musím ju naviesť na najväčšiu obeť, akú môže Boh žiadať od človeka na zemi, ale musím ju presvedčiť, lebo niet lepšieho riešenia.

- Tak vy sa idete rozvádzať... V podobných prípadoch Cirkev povoľuje odluku, takzvanú „od stola a od lôžka“, čiže povolenie k zrušeniu prísahy, ktorú manželia skladali v čase sobáša, že do smrti budú spolu. Takú odluku môžete získať - prirodzene, nové manželstvo je vylúčené!

- No to ani vo sne! Toho mám už dosť! Za nič na svete sa nevydám po druhý raz!

- Jednako vám radím zamyslieť sa nad tým, čo sa chystáte urobiť a či si uvedomujete všetky možné následky. Predovšetkým myslite na svoju dušu. Teraz ste skutočne presvedčená, nepochybujúc ani na chvíľu, že to môže byť aj inak, že budete žiť striedmo, do čoho je zarátané aj vyhýbanie sa mužom, ale nezabúdajte, že je to veľmi ťažké! Budete pokúšaná rôznymi myšlienkami: „Si mladá a nevzdáš sa predsa života.“ Odoláte týmto pokušeniam?

Foto: flickr.com

- Budem sa často spovedať a chodiť na prijímanie, určite všetko dobre dopadne.

- Samozrejme. Týmto spôsobom môžete uchovať svoju dušu na poriadku. Ale či ste premýšľali, čo sa stane s dušou vášho muža?

- On ma už nezaujímá. Opustil ma a vedome sa vydal na cestu hriechu.

- Avšak, ak by ste mu prepáčili a zabudli na to, čo bolo, tak by sa napravil. Ale ak sa rozídete, necháte ho v priepasti, v ktorej môže zahynúť.

- Prosím vás - či môžem zabudnúť na takú nepravosť? ...

- Prirodzene, že nie. Nie vždy sa podarí vymazať z pamäti príkoria a zabudnúť, ale je možné mať úmysel to zmeniť a chcieť zabudnúť na príkoria! Je možné odpustiť viny svojmu blížnemu. A to som ešte nespomenul naj-

väčšiu zodpovednosť, dobro detí, ktorých výchova bude sťažená, ak sa rozídete.

- Tak o tom ešte popremýšľam. Len s ohľadom na deti som to doteraz trpela.

- Urobte to pre ne aj do budúcnosti! Lebo určite nechcete, aby boli sirotami už počas vášho života. Nedovoľte zničiť ideály ich mladých duší. Nedovoľte, aby na ne dopadla strašná tragédia, aká postretne deti rozvedených manželov, že by upadli morálne.

- Počujem - píše ďalej Tihamer Tóth - ako sa niektorí z vás stavajú na stranu tejto ženy, o ktorej hovorím a pýtajú sa: „Nerozumiem, kvôli čomu sa taká nešťastná a nevinná osoba nemôže znovu vydať? Prvé manželstvo sa jej nevydarilo, nebola v ňom šťastná.

Kvôli čomu sa nemôže vydať za niekoho iného? Či nemá právo na šťastie?”

- Človek často počuje námietky tohto druhu. Mnohí si ani neuvedomujú, v akom protiklade ku kresťanstvu sú reči toho druhu. Samozrejme, kresťan má právo na šťastie, ale je povinný hľadať ho v súlade s Božou vôľou a nie proti nej. Vôľa Božia v tomto prípade, ako aj vo všetkých ostatných, je zhodná so záujmom spoločnosti a s dobrom celku. Spoločenský záujem a dobro celku je nadradené šťastiu jednotlivca, jeho záujmom a utrpeniu. „Čo ma zaujíma záujem celku?“ vravia rozhorčene ľudia, „starám sa o vlastné záujmy!”

Zle hovoríte, bratia! Či v čase vojny pre dobro vlasti nemusí ísť na front každý muž schopný služby? Či vtedy je

možné sa vyhovárať: „Čo ma je do záujmu celku? Utečiem z fronty!” Tak isto nie je možné hovoriť: „Čo ma je do záujmov celku, dezertujem z frontu rodinného života!“

DEZERCIA Z MANŽELSTVA A VZBURA ROZVEDENÝCH

Bohužiaľ, ako mnoho ich dezertuje a zanechajú svojich manželov a zároveň nevinné deti, ktoré nie sú schopné pochovať v sebe to bolestné rozorvanie, ktoré zostane v ich dušiach, myslení ako znamenie na celý život a môže ich do viesť k životným tragédiám ...

Ako zachovať ich správne myslenie a vychovať ich v katolíckej viere a učení o nerozlučnosti manželstva a svätosti rodiny, ak ich vlastní rodičia sú pre ne zlými príkladmi a nevedia, ako sa v tom všetkom vyznať a ako podeliť lásku

medzi rozvedenú matku a otca. Zároveň ich rodičia vstupujú do nových zväzkov, súc pritom v nerozlučiteľnom sakramentálnom zväzku manželstva, uzatvárajú si tak cestu ku sviatostiam, nemôžu, ak aj trochu dbajú na náboženskú výchovu detí, pristúpiť k svätému prijímaniu počas prvého svätého prijímania svojej dcéry alebo syna. A nasleduje len bolesť. Ak z nových zväzkov prichádzajú na svet deti, ako môžu rodičia, žijúci v neposvätených zväzkoch, neoprávnení žiadať o krst pre svoje dieťa v zhode s cirkevnými prikázaniami, vychovávať tieto deti v katolíckej viere? Oni predsa nežijú plnohodnotný život v Cirkvi, nemôžu prijímať sviatosti. Ich biedna myseľ, ak už nezostali úplne otupení, zmieta sa v bolestiach pochybností. Aby ich prehlušili, hľadajú útechu v nových zážitkoch: zahraničných zájazdoch do exotických krajín, dovolenkách mimo

Foto: ©flickr.com

domova, lahodných pocitoch a zábavách. Svojím nemenným učením a samotnou svojou existenciou im svätá matka, Katolícka cirkev, stále pripomína: navráťte sa a skončujte s hriechom, v ktorom tkviete, lebo nenájdete šťastia a vaše duše sú v smrteľnom nebezpečenstve a neviete dňa ani hodiny!

A vtedy sa zrodí vzbura rozvedených, vychádzajúca na povrch v ich obvineniach, toľkokrát vyslovovaných pri rôznych stretnutiach, v televíznych programoch, publikáciách a útokoch na Cirkev. Počujeme neustále: „Tá Cirkev stále trvá na stredovekých zásadách! Kedy konečne kňazi pochopia, že treba ísť s dobou?! Aký nedostatok milosrdenstva! A ten alebo tamten kňaz sám hreší a mňa bude poučovať? Pán Ježiš povedal, že kto je bez hriechu, nech prvý hodí kameňom!“ A nakoniec nehynúce: „Každý má právo na šťastie!“

O takýchto postojoch hovorí ďalej aj otec Tihamer Toth, ktorý opisuje pekný rozhovor:

Poznáme názory tohto druhu: „Neslýchané, čo tá Katolícka cirkev vymýšľa! Bola som na spovedi a kňaz mi nedal rozhréšenie! Kristus neučil ukrutnosti tohto druhu! On odpustil hriechy aj padlej neviestke... Kde je tu Kristovo milosrdenstvo?“

Týmto spôsobom kričí na mňa s rozhorčením pekná pani a ledva ma pripustí k slovu.

- Prepáčte, ale „nedostať rozhréšenie“, to je tak strašná vec a veľký trest, že každý spovedník ju udeľuje len vo výnimočnom stave. Ak ste nedostali rozhréšenie, tak k tomu musel mať vážnu príčinu...

- Aká príčina? Spovedala som sa, že som odišla od muža a žijem s druhým.

- Tak vidíte pani, že sa neprávom rozčulujete nad spovedníkom. Žiaden spovedník na svete by vám nemohol dať rozhréšenie.

- A to už prečo? A ak lutujem hriechy? Či Kristus neodpustil padlej neviestke?

- Už druhýkrát sa dovolávate hriechnej neviestky! Ak by ste poznali ten príbeh z Písma svätého, tak by ste vedeli, že ten prípad sa nezhoduje s vašim. Či neviete, čo povedal Kristus neviestke, keď jej odpustil hriechy? „Chod' a viac už nehreš.“ (J 8, 11) Príkaz nápravy je podmienkou rozhréšenia. „Viac už nehreš!“ Padla si,

bola si slabá, ale sľubuješ, že už to viac neučiniš. Ak sa nechcete napraviť, tak nemôžete obdržať rozhršenie. Nielen kaplán, ale ani Kristus by vás nemohol rozhršit, pretože žijete s mužom, aj podľa Krista nie je vaším manželom a vaše spolužitie je neustálym smrteľným hriechom. Posúďte sama, ako môže obdržať rozhršenie ten, kto hovorí: „Často som hrešila a prosím o odpustenie, ale ďalej budem žiť tým spôsobom” ...

- Tak nemôžete hovoriť. Odkiaľ kňaz vie tak naisto, že pre Krista nie je ten druhý mojím mužom?

- Odkiaľ? Od samotného Krista. Budte taká láskavá, vráťte sa domov, prečítajte si v štvrtej knihe evanjelia podľa sv. Jána rozhovor Krista so Samaritánkou pri studni Jakubovej. Tá žena už žila so svojím šiestym mužom. Ježiš jej povedal: „Chod, zavolaj (aj) muža a príď sem!” Žena mu odpovedala: „Nemám muža.” Ježiš jej povedal: „Pravdu si povedala, že nemáš muža! Mala si piatich mužov a ten, ktorého máš teraz, nie je tvojím mužom. Toto si pravdivo povedala.” (J 4, 16-18)

Tu sa moja známa akoby na chvíľu zarazila a uznala svoj blud. Pozrela sa neisto pred seba a ticho zašepkala:

- Ale čo mám robiť? Či mám zanechať druhého muža? ...

- Sama ste prišli na jediný možný spôsob nápravy.

- Nie, to je vylúčené - zvolala vzdorovito - už desať rokov žijeme

spolu. To je nemožné! Chcem sa len vyspovedať! To nie je možné?!

- Nie, to nie je možné!

- To je ukrutnosť! Katolícka Cirkev zhynie, ak bude trvať na svojich neblahých zásadách. Som pripravená opustiť Cirkev.

- Kvôli čomu chcete opustiť Vieru? Kvôli tomu, že Cirkev tak rozumne stráži Kristove učenie? Nie je váš odpor podobný odporu malého žiačika, ktorý v zlosti hovorí svojmu prísnemu učiteľovi: „Tak, a teraz, aby som vás nazlostil, tak vám neuverím, že dva a dva sú štyri!” Je pravdou, že z dôvodu cirkevných prikázaní trpí veľa ľudí, ale podstatné nie je to, či je zásada tvrdá alebo nie.

- A čo teda je podstatné?

- Podstatné je, či je zásada pravdivá a správna! Či jej zachovávanie je Božím príkazom, či je nevyhnutným základom spoločenského života, či je zárukou rozvoja kultúrneho života a podstatou všeobecného dobra. Ak je to tak a nezoduje sa to s rozlučiteľnosťou manželstva, v tom prípade treba vytrvať pri

tej zásade, aj keď by bola zdrojom utrpenia a tragédie jednotlivcov.

Tu žena vstáva a odchádza zdesená, vraviac, že teraz už naisto opustí vieru. Cirkev smutne za ňou hľadá, tak ako Kristus hľadel na učeníkov, ktorí Ho opustili (J 6, 67), ale v tomto prípade Cirkev tak isto nemôže zmeniť ani jedno písmenko z Jeho učenia, ako Kristus nezval späť ani jedno slovo ...

Foto: ©depositphotos.com

ČI AJ VY CHCETE ODÍŠŤ?

Drahý čitateľ, v nejednom z nás, v ľuďoch krehkej a malej viery, už sa možno rodí v takej chvíli pokušenie, akému podľahla časť učeníkov Pána Ježiša, keď povedali: „Tvrdá je to reč! Ktože ju môže počúvať?“ (J 6, 60) a vraviac to opustili Spasiteľa a už s ním viac nechodili. Zvyšným dvanástim Pán Ježiš položil jednoznačnú otázku, nútiac ich do odvážneho a rozhodného postoja. Tá otázka je kladená aj nám a Pán od nás

očkáva jasnú odpoveď: „Či aj vy chcete odísť?“ Našou odpoveďou musí byť odpoveď tých, čo verne stoja pri našom Majstrovi: „Pane, a ku komuže pôjdeme? Ty máš slová života večného.“ (J 6, 68)

A ak sme už vytrvali pri našom sladkom Spasiteľovi, premýšľajme, moji drahí, či sme aj my samotní neovplyvnili, nedaj Bože, niekoho rozhodnutie o rozvode? Či vraviac niekomu „ty tiež máš právo na šťastie,“ neovplyvnili sme niekoho rozhodnutie o vstupe do hriešneho zväzku? Či majú príležitosť odhovoriť niekoho od rozvodu, skúsili sme to urobiť? Či s mlčaním sme hľadeli, ako naši blížni vstupujú do neposvätených zväzkov a žiadnym spôsobom sme ich nenapomínali, ale naopak považovali sme taký „zväzok“ za čosi normálneho? A možno ešte našou účasťou na tzv. civilných sobášoch, keď sme vedeli, že pár stojaci

pred úradníkom nemôže si nič sľubovať, lebo ich predošlé posvätené zväzky trvajú ďalej, nestali sme sa, odobriac tento hriešny zväzok, spoluvinníkmi svojou účasťou a spečatením? Či sme sa tým pádom nestali spoluvinníkmi cudzieho hriechu, ktorý zaťažuje naše svedomie? Musíme vskutku urobiť všetko, aby sme, pamätajúc na naše povinnosti milosrdenstva voči dušiam iných, napomínali tých, ktorí upadli do hriechu. Musíme odhovoriť od hriechu tých, ktorí ho plá-

nujú a naším postojom ukázať, že hriech nemôžeme nikdy akceptovať, aj keby nás postihlo nepochopenie, znevažovanie a zavrhnutie od najbližších, nemôžeme polaviť a dopustiť, aby aj kvôli nášmu laxnému postoju naši blízni uvrhli svoje duše do večných múk. Vždy máme povinnosť bojovať o ich duše, ktoré sa časom iba vďaka našim modlitbám a zásahu Božej lásky obrátia aspoň na smrteľnej posteli a dosiahnu tak odpustenie hriechov. Musíme pamätať, aké konečné šťastie hľadáme a aké šťastie si želáme pre tých, s ktorými žijeme. Večné, ničím neskalené šťastie, či to časové a porušené, ktoré môže za „priaznivých“ okolností trvať niekoľko desiatok rokov, ale môže sa aj vďaka chorobe či úrazu skončiť za rok, mesiac, zajtra či ešte skôr? Čo sa stane s dušou, ktorú s Božou pomocou nevytrhne z temnoty hriechu a v takom stave opustí svet? ...

Ak by sa ešte niekto zdráhal, myslieť si, aká príliš zväzujúca a náročná je naša svätá a jediná katolícka viera, nech si pripomenie slová Pána Ježiša, ktorý vytrpel za nás, sám súc nevinným, nevýslovné muky ukrižovania a odovzdal v krvavej obete kríža samého

seba: „Ak ma chce niekto nasledovať, nech zaprie sám seba, nech vezme svoj kríž a nasleduje ma. Moje jarmo je sladké a bremeno ľahké.“ Jeho bremeno je ľahké, ak sa nesie s pomocou posvätnej lásky, tej, ktorá vyviera zo sviatosti manželstva, dávajúc nám silu k vzájomnej znášateľnosti a službe v milosti. Táto láska musí byť neustále udržiavaná skrze modlitbu, najlepšie spoločnú, skrze Svätú omšu a tiež časté prijímanie sviatosti spovede a Božieho Tela.

Spracoval Slawomir Skiba

MANŽELSTVO V DOBROM AJ ZLOM

Aký je recept na šťastné manželstvo a či sa láska v manželstve stráca? - na tieto otázky odpovedá Jacek Pulikowski, prednášajúci na Teologickej univerzite Adama Mickiewicza v Poznani, odbor Štúdium rodiny.

Je možné nazvať plnenie manželskej prísahy receptom na šťastné manželstvo? Ako by sa malo v živote prejavíť to, čo si muž a žena sľubujú pred oltárom?

Jacek Pulikowski: Nemôžeme tvrdiť, že každý pár, ktorý by dodržal slová manželskej prísahy, bude nevysslovne šťastný. Vieme, že rozhodnutie o sobáši v kostole býva niekedy motivované celkom nenáboženskými pohnútkami. Stáva sa, že novomanžel často nielen že nedocenia svätosť tejto chvíle, ale vlastne ani nerozumejú tomu, čo znamenajú slová vyslovené v chráme vo chvíli uzavretia posvätného manželského zväzku. Keby tak v deň sobáša chápali, čo znamenajú tie vyslovené

vety a sľuby... Keby tak rozumeli, že láska, ktorú si sľubujú, nie je chvíľkovou náladou spôsobenou peknými pocitmi, ale má byť uváženým výberom a rozhodnutím, aktom ich slobodnej vôle a záväzkom celoživotnej starosti o dobro manželského partnera. Keby rozumeli hlbšie sľubu vernosti a vzájomného ctenia. Keby sa zamysleli, že prosili pri skladaní manželskej prísahy samotného Boha, anjelov a všetkých svätých. Keby mali pocit zodpovednosti za slová a trochu čo aj len ľudskej slušnosti..., tak by boli osudy manželstiev, aspoň tých, čo boli uzavreté v Cirkvi, diametrálne iné. Manželstvá by boli krajšie, lepšie a trvalejšie. Skrátka šťastnejšie.

Je množstvo dokladov o tom, že láska je cit, ktorý časom vyprchá. Je možné za tých okolností sľubovať lásku až do smrti? A ako sa má taká láska prejavovať v každodennom živote?

Jacek Pulikowski: Láska, to nie je cit. City sa z prirodzenosti menia. Závažia od množstva činiteľov, vnútorných aj vonkajších, na ktoré nemáme vplyv. City a ich intenzita sa menia často

vekom a zdravotným stavom. City nezávisia bezprostredne od vôle, preto ich nemôžeme garantovať. Popritom sa ale môžeme snažiť o ich udržanie a dobrú kondíciu počas celého života. Mať dobré city, to ale neznamená mať ich také, aké boli v čase manželského sľubu. City sa môžu rozvíjať a dozrievať. Zaujímavé sú city starých párov, ktoré spolu prežili celý život. Sú úplne iné, než tie horúce, mladé, ale čo do pevnosti nie horšie, skôr viac vyzretejšie..., „ochutené“ celým životom. Je to presne ako s vínom - mladé je „búrlivé“ a staré je dobre „odležané“, podľa znalcov a degustátorov.

Láska je záležitosťou vôle. V tomto zmysle je možné si lásku prikázať. Láska je rozhodnutie starať sa o dobro milovanej osoby až do skonania, bez akýchkoľvek vonkajších ohľadov. Napriek všetkému. Takúto lásku je možné sľúbiť, pretože tento sľub je možné jednostranne, aj pri zrade druhej strany, plniť až do konca. Do smrti. V každodennosti sa to môže prejavovať tými najprostejšími gestami. Uvarením čaju, upratovaním, ale aj pochopením úsilia toho druhého, pochvalou. Obdivom nad šikovnosťou manžela, ale tiež odpustením a ospravedlnením sa. Jedno však láska nesmie dopustiť: upadnutie do morálneho zla či súhlas s ním. Morálne zlo ničí lásku aj človeka a odďaľuje ho od šťastia, od vykúpenia. Pre veriaceho je najväčším dobrom spása a tá je povinným prvotným cieľom lásky a starostlivosti o milovaného človeka.

Peknú definíciu lásky podal sv. Ján Pavol II.: „Človek môže v plnej miere nájsť seba samého len cez nezištné darovanie seba samého.“ Na podklade tejto definície pápež načrtol, že láska je cesta nachádzania seba samého, svojho poslania, jediná cesta človeka ku šťastiu.

A aká je úloha citov k láske? City v láske sú dôležité. Často dobréacity, aké vyvoláva druhá osoba, menia naše postoje voči nej a uľahčuje vidieť jej klady a hodnotu. Objavením týchto kladov sa môže zrodiť pripravenosť na odovzdanie sa a máme tu... začiatok lásky. Udržanie lásky v dobrom stave je ľahšie, ak sú dobré aj city. Zo všetkých síl treba dbať na dobré city v manželstve, to je najjednoduchší recept na víťazstvo, pretrvanie a rozvoj lásky až po smrť. Tam, kde je manželská láska ohrozená, vždy radím to isté: snahu o nápravu citov.

Jeden starček na otázku, či sa nikdy nezamýšľal rozviesť, odpovedal: „Rozviesť sa, nikdy! Ale zabiť ženu, veľmi často.“ Takéto zlé city sú alarmujúce a je nutné s tým čosi urobiť. Nie je možné predsa budovať vzťah s takou absurdnou predstavou, že láska „sa“ skončila.

Jacek Pulikowski – manžel, otec troch detí. Prednášajúci na Polytechnike v Poznani; odbor Štúdium rodiny na Fakulte teológie UAM v Poznani. Spolu s manželkou Jadwigou pomáhajú manželom v krizach a vedú kurzy predmanželských poradní.

KONFERENCIA FATIMA – POSOLSTVO TRAGÉDIE, ČI NÁDEJE?

V januári sme sa rozhodli zorganizovať medzinárodnú konferenciu o Fatimských zjaveniach, ako výraz vďaka za úspešnú kampan s knižkou „Fatima – posolstvo tragédie či nádeje?“ a ku cti našej Pani z Fatimy. Na konferencii vystúpili piati rečníci z Portugalska, Česka, Írska, Poľska a Slovenska. Konferencia zaznamenala veľký úspech, zúčastnilo sa jej vyše 100 ľudí a výstupy jednotlivých

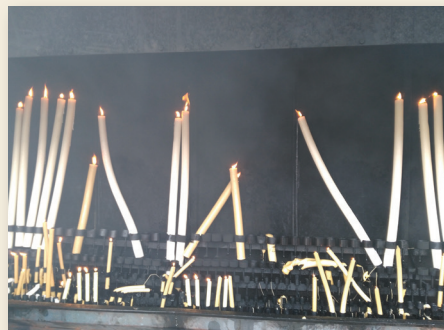
rečníkov sú voľne prístupné na internete na našom youtube kanáli Slovakia Christiana, kde si môžete vypočuť prednášky. Prosíme Vás o šírenie týchto nahrávok, ktorých hlavným posolstvom sú potreba pokánia a prísľub konečného víťazstva Jej Nepoškvrneného Srdca, ktoré ešte nastalo, ako môžeme vidieť pri pohľade na súčasný svet.

TVOJE SVETLO VO FATIME

Naša malá výprava sa posledný júnový týždeň vybrala do Fatimy odovzdať našej Matke prosby a žiadosti, ktoré ste mali možnosť poslať cez našu nadáciu. Zapálili sme veľké sviece vyrobené z obdržaných malých sviečok, ako aj niekoľko desiatok malých sviečok, ktoré nám boli doručené v priebehu júna a z ktorých sme už nestihli dať vy-

robiť veľké sviece. Za úmysly, ktoré nám boli doručené, bola priamo vo Fatime slúžená svätá omša a s kňazom sme sa za tieto úmysly pomodlili aj svätý ruženec. Veríme, že Panna Mária Fatimská bude orodovať u svojho Syna za pomoc pre naše životy a duše.

PETÍCIA NA PODPORU M. KUFFU

Zorganizovali sme petičnú akciu na podporu kňaza Mariána Kuffu s názvom „Stojíme za otcom Mariánom Kuffom“ v súvislosti s atakmi na jeho osobu či už zo strany médií, ale aj

zo strany niektorých katolíkov. Marián Kuffa si svojim slovenským turné za spätvzatie podpisu Slovenska pod tzv. Istanbulským dohovorom a vyjadreniam proti určitej časti tretieho sektoru poštval proti sebe liberálny mainstream, a tak sa z populárneho kňaza, ktorý obetuje svoj život za pomoc beznádejným ľuďom stal v priebehu pár mesiacov fanatik a extrémista. Podarilo sa nám vyzbierať vyše 7000 podpisov a teší nás, že môžeme aspoň takouto maličkosťou potešiť odvážneho pastiera, ktorý hlása pravdu vhod i nevhod.

NÁVŠTEVA KARDINÁLA BURKEHO V BRATISLAVE

Nadácia Slovakia Christiana zorganizovala návštevu amerického kardinála Burka v Bratislave. Kardinál Burke je patrón Suverénneho rádu maltézskych rytierov a emeritný prefekt Apoštolskej signatúry. Za kardinála ho vymenoval Benedikt XVI. v roku 2010. Je známy svojím za nieteným postojom v otázkach pro-life a ochrany nerozlučiteľnosti manželstva. Opakovane verejne kritizoval po-

litikov, ktorí verejne zastávajú potraty, napriek tomu, že sa hlásia ku katolíckej viere. Ako diecézny biskup im odoprel prijímanie Eucharistie a požadoval od nich verejné pokánie. Je nositeľom viacerých ocenení za ochranu ľudského života. Kardinál mal prednášku na tému nerozlučiteľnosti manželstva počas Bratislavských Hanusových dňoch, o deň neskôr nám poskytol exkluzívne interview.

Sv. Alfonz z Liguori, Učiteľ Cirkvi

HLÚPOST HRIEŠNIKA

„Lebo múdrosť tohoto sveta je pred Bohom bláznovstvom.“ (1 Kor. 3, 19)

Ctihodný Ján z Avily chcel rozdeliť svet na dve väzenia, v jednom by boli neveriaci a v druhé by bolo pre tých čo veria, ale žijú v hriechu vzdialení od Boha. Vravel, že pre takých by bol vhodný blázinec. Najväčšia bieda a najväčšie nešťastie týchto úbožiacov je to, že sa považujú za múdrych a rozvážnych a pri tom sú najnerozumnejší a najhlúpejší na svete. Ešte horšie je, že liečba takýchto je nekonečná. A hlupákov je nekonečný počet. Jeden bláznik z dôvodu svetskej slávy, druhý kvôli pôžitkom, iný kvôli hlúposti svojej krajiny. A takí chcú ešte nazývať hlúpymi svätcov, pohrdajúcich dobrami sveta kvôli dosiahnutiu večného a skutočného dobra, ktorým je Boh. Hlúposťou nazývajú prijímanie poníženia a odpúšťanie krívd, hlúposťou volajú zriekanie sa zmyslových pôžitkov a umŕtvovanie; hlúposťou odmietanie moci a bohatstva, záľubu v samote, v živote pokornom a utiahnutom. A neuvažujú nad tým, že ich múdrosť nazval Pán bláznovstvom: Vravím vám, múdrosť sveta je bláznovstvom u Boha.

Ach, príde deň a oni uznajú svoju hlúposť. Ale kedy? Keď už nebude pre

nich záchranu a budú volať v zúfalstve: My blázni! Nazdávali sme sa, že život jeho šialenstvom je a že potupný je jeho koniec. (Mudr. 5, 4). Ach my nešťastní, akými sme boli hlupákmi. Za bláznovstvo sme mali život svätých a teraz vidíme, že my sme boli šialencami. „A hľa, veď ho počítali medzi synov Božích a má údel medzi svätými“ (Mudr. 5,5); áno, miesto medzi svätými a to miesto bude na veky, naveky budú šťastnými. My ale patríme medzi otrokov satana, odsúdení k tomu, aby sme horeli v pekelnnej priepasti celú večnosť. „A tak zblúdili sme“, končia svoje lamentácie, „z cesty pravdy a nám nesvietilo svetlo spravodlivosti“ (Mudr. 5, 6). Veru, zblúdili sme, zamknúc svoje oči pred Božím svetlom a našim najväčším nešťastím je to, že na náš blud niet lieku, pokiaľ Boh bude Bohom.

Aké to šialenstvo, pre zmyselnú korisť, pre trochu dymu, pre krátkodobú rozkoš, stratiť lásku Božiu! A pritom k čomu sa len nepodujme poddaný pre získanie priazne svojho svetského monarchu! Ó, Bože! pre úbohé uspokojenie stratiť najvyššie Dobro, akým je Boh! stratiť Nebo! stratiť aj pokoj v ži-

vote, dovoliac vstúpiť hriechu do duše, krčvovito sa so držať napriek všetkému a vzdať sa dobrovoľne večnej nádeje! Či by si sa oddal tej nedovolenej rozkoši, keby si mal za to dať na oheň svoju ruku, alebo byť rok pochovaný v hrobe? Či by si vykonal ten hriech, ak by si mal za to dať sto zlatých? A predsa veríš a vieš, že hrešiak strácaš Nebo a Boha, odsudzuješ sa k večnému ohňu a napriek tomu hrešíš? ...

Ó Bože duše mojej, čo by zo mňa teraz bolo, keby si mi neprejavil svoje milosrdenstvo? Nachádzal by som sa v Pekle, medzi šialencami, mne podobnými. Ďakujem Ti Pane, blahorečím

Ti, že si ma ani v slepote mojej neopustil. Zaslúžil by som si, aby si mi odňal Tvoje svetlo, avšak poznávam, že Tvoja láska ma ešte neopustila. Počujem, s akou úpenlivosťou ma voláš a nabádaš ma, aby som Ťa prosil o odpustenie a očakával od Teba veľké dobro, napriek veľkým bolestiam, ktoré Ti spôsobujem. A tak, Spasiteľ môj, dúfam v Teba, že ma prijmeš za syna. Nie som hodný nazývať sa tak, keď toľko krát som Ťa do očí urazil: „Otče, zhrešil som proti Nebu i proti tebe - už nie som hodný volať sa tvojím synom” (Luk. 15, 21). Avšak počul som, že hľadáš stratené ovce a tešíš sa keď vítaš márnokratných synov. Drahý môj Otče, trápim sa, že som Ťa urazil, padám k nohám Tvojim a túlim sa k nim; neodídem, kým mi neodpustíš a nepožehnáš ma. Požehnaj ma Otče a s Tvojim požehnaním, nech sa mi dostane aj veľký žiaľ nad mojimi hriechmi a veľkej lásky k Tebe. Milujem Ťa, Otče môj, milujem Ťa celým srdcom. Nedovoľ, aby som sa od Teba vzdialil. Zober mi všetko, len nie svoju milosť. - Ó, Mária, ak Boh je mojim Otcom, tak ty si mojou matkou. Aj ty ma požehnaj. Nezaslúžim si byť tvojím synom, prijmi ma za svojho sluhu; toľko len učiň, aby som bol sluhom vždy ťa milujúcim a vždy v teba dúfajúcim.

Úryvok pochádza z knihy sv. Alfonza z Liguori: Príprava na smrť. Premýšľanie o večných pravdách.

ROZHOVOR: KARDINÁL LEO BURKE

Vaša Eminencia, kvôli celej tejto kríze v Cirkvi aj kríze v spoločnosti, veľmi dobre charakterizovanej vo Fatime Pannou Máriou, Matkou Božou – táto kríza je v zásade a predovšetkým krízou náboženskou a morálnou – kvôli nej žijeme v súžení a preto, že všetky tieto smutné veci sa dejú v Cirkvi a myslím, že mnoho katolíkov premýšľa a je zhrôzených z tejto situácie. Čo by ste odporučili bežnému katolíkovi, ktorý možno bude čítať tento rozhovor? Ako by sa mal zachovať, čo by mal robiť v tejto hroznej situácii?

Myslím si, že človek by mal byť predovšetkým dobre informovaný o tom, čo sa deje v Cirkvi. Nie je možné sa tváriť, že všetko je v poriadku, pretože to nie je pravda. Rozdelenie v Cirkvi sa čoraz

viac prehľbuje a taktiež časti Cirkvi upadajú do omylu, napríklad pokiaľ ide o nerozlučiteľnosť manželstva. Takže najprv treba byť informovaný, ale potom sa treba veľa modliť a prosiť nášho Pána - On je Hlavou Mystického Tela: „Prosím, uzdrav Cirkev z tejto hroznej situácie.“ Prosiť aj o príhovor našej Preblahoslavenej Matky, ktorá je Matkou Cirkvi, Matkou všetkých veriacich a Sprostredkovateľkou všetkých milostí. Po tretie, musíme stáť za našou vierou. Keď sa rozprávame s druhými ľuďmi, alebo v iných kontextoch, keď ľudia hovoria veci, ktoré sú mylné, máme mať odvahu povedať: „Nie, to nie je to, čo Cirkev učí!“ a potom čo najlepšie vysvetliť, čo Cirkev učí. A tu ľudia hovoria: „My už nevieme, v čo Cirkev verí, ale to žijeme, lebo Cirkev je živým telom a žije v súlade s apoštolskou vierou a milosťou, a preto

vieme, čo Cirkev vždy učila ohľadom manželstva, ohľadom zákazu pripustenia pristupovania k sviatostiam osobám, ktoré verejne žijú v ťažkom hriechu, a tak by sme mali mať dokonalú dôveru, že náš Pán nedovolí, aby Jeho Cirkev bola definitívne zničená

týmito veľmi negatívnymi situáciami, ktoré vidíme v dnešnej Cirkvi. Takže radil by som toto: treba byť dobre informovaný, modliť sa, vysvetľovať vieru vo vašich domovoch a tiež v rozhovoroch s ľuďmi a nakoniec mať dôveru, že náš Pán preniesie svoju Cirkev cez toto utrpenie k dokonalejšiemu životu a k dokonalejšej jednote srdc s Jeho Najsvätejším Srdcom. Áno, a myslím si, že v týchto ťažkých situáciách v našej dobe je niekedy potrebné, aby sa laickí katolíci, verní katolíci vedeli postaviť voči zlému správaniu či zlým postojom a dokonca aj bludom cirkevných osôb.

Ako vnímate slovenský národ? Je na ňom niečo osobité, čo považujete za zaujímavé, alebo sú niektoré osobnosti, ktoré máte rád?

Vidím, že na Slovensku sa kresťanská identita, európska kresťanská identita udržala lepšie ako v ktoromkoľvek inom národe. Na Slovensku sú veľmi hlboké a silné korene kresťanskej viery, najmä rímskeho katolicizmu, a tak som chcel touto mojou návštevou a tiež iným spôsobom, akým len viem, povzbudiť všetkých tých, ako ste aj vy, ktorí pracujú na uchovaní a podporovaní kresťanskej identity vášho národa. Som rád, že vidím, že existuje množstvo združení, ktoré sú veľmi aktívne v snahe o prehĺbenie a praktizovanie katolíckej viery.

Je nejaká osobnosť na Slovensku, ktorú si veľmi vážite?

Poznám viacero Slovákov a sú mi veľmi drahí. Nejde len o známych spoločne verejne činných osôb. Poznám,

samozejme, arcibiskupa Zvolenského. Spoznal som ho, keď som bol prefektom Apoštolskej signatúry, pretože bol sudcom signatúry a poznal som aj arcibiskupa Oroscha. Veľmi si vážim katolíckych lídrov na Slovensku a chcem ich tiež povzbudiť v každom smere, pretože viem, že je to boj, sily sekularizmu sú veľmi, veľmi aktívne a silné.

Na Slovensku je v súčasnosti snaha revidovať zákony o potratoch viac smerom k posilneniu ochrany nenarodených. Je povinnosťou katolíckych poslancov v parlamente hlasovať za také pozitívne zmeny, aj keď tieto zmeny ešte stále nie sú v súlade s učením Cirkvi? Napríklad podľa návrhu nového zákona by bol potrat dovolený v prípade tehotenstva v dôsledku znásilnenia.

Áno, katolíci sú povinní podporovať v národe a pre dobro národa ochranu každého ľudského života od okamihu počatia až po prirodzenú smrť, a tak predovšetkým katolícki politici sú povinní presadzovať takúto legislatívu a tiež eliminovať potraty, alebo aspoň ich čo najviac minimalizovať. Takže aj keď zákon nie je dokonalý a napríklad potrat nie je správny dokonca ani v prípade znásilnenia, pretože nemôžeme vyliečiť jeden násilný čin spáchaním ešte násilnejšieho činu, ale napriek tomu, keď prínosom zákona je to, že obmedzí počet potratov, potom by sme mali zaň hlasovať, hoci nie je dokonalý. Mali by sme hlasovať za zákon, pričom treba dať jasne najavo, že naším cieľom je dosiahnuť, aby neboli nijaké potraty.

Je o Vás známe, že ste veľký ctiteľ Božského Srdca Ježišovho. Mohli by

ste, prosím, niekoľkými slovami povedať našim veriaciim, prečo je táto úcta také dôležitá?

Pre mňa je úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu spôsobom života v prítomnosti nášho Pána, ktorého prijínam vo svätom prijímaní, ktorého stretávam vo sviatosti zmierenia, je to spôsob života v Jeho prítomnosti počas dňa. Obraz Božského Srdca, napríklad doma, na pracovisku, modlitby k Božskému Srdcu Ježišovmu počas dňa, naše špeciálne zvyky, ako sú prvé piatky, štvrtok v noci pred prvým piatkom - konanie kajúcich skutkov za hriechy spáchané proti Božej láske, proti Božskému Srdcu Ježišovmu, potom ranné chvály, a poštolať modlitby, a vo všetkých týchto spôsoboch sa človeku pripomína, že náš Pán je s nami a tiež sa mu pripomína, že má byť odvážnym spolupracovníkom Pána v Jeho vykupiteľskom poslaní. Pápež Pius XI. raz nazval úctu k Božskému Srdcu Ježišovmu úctou nad všetky úcty, a to určite nie je jediná pobožnosť, uctieваме aj našu Preblahoslavenú Pannu Máriu, modlitbou ruženca a pobožnosť k Umučeniu nášho Pána, pobož-

nosti k rôznym svätým, ktorí sú pre nás dôležití, ale je pravda, ako povedal Pius XI., že všetky pobožnosti majú svoj vrcholný výraz v úcte k Božskému Srdcu Ježišovmu, pretože Najsvätejšie Srdce Ježišovo predstavuje Božiu zmluvu lásky s človekom, ktorej bol taký verný, že poslal svojho jednorodeného Syna, ktorý trpel a zomrel za nás a vstal z mŕtvych, aby získal pre nás dar šťastia, večného šťastia v budúcom živote.

Takže toto je jeden z dôvodov tohto uctievania a viem, že... teraz nastáva oživenie úcty k Božskému Srdcu Ježišovmu na Slovensku. Dúfam, že v mnohých domoch bude intronizovaný obraz Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a Neпоškvrneného Srdca Panny Márie a vykonajú akt zasvätenia Božskému Srdcu Ježišovmu.

Akú dôležitosť má modlitba ruženca v boji proti silám zla? Existujú iné účinnejšie metódy, ktoré môžu byť použité v tomto zápase, alebo je ruženec najlepší?

Ruženec je, povedal by som, najmocnejšia denná modlitba, ktorou môžeme bojovať proti mocným silám zla v dnešnej spoločnosti. Existujú aj iné dôležité modlitby, k svätému Michalovi archanjelovi, samozrejme modlitba pred Najsvätejšou svia-

tosťou, ale ruženec je taký mocný, pretože modliac sa ruženec - je to modlitba, ktorú nám dal sám náš Pán prostredníctvom Jeho Najsvätejšej Matky, ale pri modlitbe ruženca rozjíname o všetkých tajomstvách našej spásy, a tým prosíme o milosti od Ježišovho Srdca pre mnohé situácie, pre ktoré je veľmi potrebná duchovná pomoc. Takže predovšetkým odporúčam ruženec. Pre ľudí je to tiež veľmi praktické, pretože ruženec môžu mať stále pri sebe a môžu sa ho modliť kedykoľvek počas dňa, a to desiatok, alebo aj celý ruženec, a potom to prinesie veľa milostí pre ťažké situácie. Pred časom, spoločne so združením v Spojených štátoch nazvanom „Catholic Action for Faith and Family”, som inicioval operáciu nazvanú „Útok na nebo“. Možno ste o nej počuli, jej cieľom je povzbudiť ľudí, aby sa v prvý deň každého mesiaca modlili ruženec na konkrétne úmysly Cirkvi na svete v našej dobe. Viem o niektorých na Slovensku, ktorí to robia a my sa tiež usilujeme podávať informácie o operácii „Útok na nebo“ v iných jazykoch, aby sa do nej mohlo zapojiť viac ľudí.

Vaša Eminencia, existuje nejaká nádej, žeby mohlo dôjsť k masovej konverzii duší v tejto dobe zvyšujúcej sa hmotnej prosperity a úpadku?

Myslím si, ba som si istý, že nádej tu je, pretože materiálne dobrá, svetské veci nemôžu trvalo uspokojiť ľudské srdce a ja vidím dnes najmä medzi mladými ľuďmi veľký duchovný smäd. Oni hľadajú duchovné pravdy, hľadajú spôsob, ako rásť v živote modlitby a stále byť bližšie k Bohu. Takže verím, že by sme mohli byť svedkami veľkých konverzií

v blízkej budúcnosti, ak budeme učiť a dávať dobrý príklad našim mladým ľuďom a potom ich veľmi povzbudzovať, aby boli silní v živote viery.

Minulý rok sme slávilí sté výročie fatimských zjavení a ja by som sa vás chcel spýtať na otázku zasvätenia Ruska. Myslíte si, že by Cirkev ešte mala zasvätiť Rusko podľa želania Panny Márie? Alebo už bolo vykonané, alebo si myslíte, že by ho bolo treba zopakovať, alebo ...?

Viem, že pápež svätý Ján Pavol II. chcel vykonať zasvätenie tak, ako ho požadovala Panna Mária. Z rôznych dôvodov potom (síce) Rusko zasvätil, ale v akte zasväcujúcom celý svet Neпоškvrnenému Srdcu Márie sa konkrétne nezmenil o Rusku a viem, že on sám po tomto zasvätení v roku 1984, ak sa nemýlim, si kládol otázku, či Rusko skutočne zasvätil. A tak si myslím, že to, čo je teraz potrebné, je jednoducho to, aby sme zasvätenie vykonali presne tak, ako to požadovala Panna Mária, čiže zasvätili menovite Rusko podľa pokynov Panny Márie.

Tiež by som sa vás chcel opýtať, aký je váš názor: Panna Mária povedala, že nakoniec sa Rusko obráti. Čo si myslíte, Vaša Eminencia, znamená to, že Rusko sa stane katolíckym národom?

Áno, to znamená, že Rusko úplne prijme katolícku vieru, aj keď Rusko bolo predtým veľkým lídrom v negatívnom zmysle slova a šírilo ateistický komunizmus po celom svete a teraz je povolane, aby bolo hybnou silou šírenia evanjelia.

Stredoafrická republika: Krvavý útok na kostol

Okolo dvadsať osôb - vrátane katolíckeho kňaza - bolo zabitých a desiatky zranených pri útoku neznámych páchatelov v kostole v hlavnom meste Stredoafrickej republiky Bangui. Na kostol Panny Márie Fatimskej zaútočili strelbou a granátmi pri rannej bohoslužbe. Časti uväznených sa podarilo utiecť otvorom v stene kostola, ktorý vybúrala miestna polícia. Išlo už o niekoľký útok na tento kostol.

Filipíny: Vražda kňaza

„Neznámy páchatel“ zabil po svätej omši 37-ročného filipínskeho kňaza Marka Anthony Yuagę Venturu. K tragédii došlo v meste Gattaran. Podľa informácií poskytnutých Filipínskou biskupskou konferenciou vstúpil zamaskovaný muž do sály miestnej školy, kde kňaz Ventura žehnal po svätej omši deti a zabil ho dvoma smrteľnými výstrelmi.

Senegal: Deti obeťami biznismenov

V Senegale rastie počet rituálnych vražd detí. Šamanské rituály majú pri niešť ľuďom z prostredia biznisu moc a peniaze. Afričania totiž veria, že rozliatie krvi nevinných im poskytne bohatstvo a moc. Tieto hrozné šamanské obrady si často objednávajú práve vysoko postavení ľudia. V samotnom Dakare v tomto roku médiá hovoria o šiestich prípadoch tohto typu trestného činu. Telá detí, zvyčajne unesených a zbavených niektorých orgánov, boli nájdené na ulici.

Francúzsko: Anarchisti napadli políciu

Ľavicoví radikáli napadli policistov a okoloidúcich v priebehu tohtoročnej prvomájovej demonštrácie v Paríži. Maskovaní účastníci hádzali kamene do výkladov obchodov a fľaše s benzínom na hliadkujúcich členov policajných zložiek. Podľa francúzskych úradov počet útočníkov v najkritickejšom okamihu bojov presiahol 1 000 ľudí. Niektorí z nich sa pokúšali vybudovať barikády. Podľa francúzskej polície sú ozbrojenci väčšinou ľavicoví (ľavicoví?) bandíti, známi svojou aktivitou v anarchistických skupinách.

Demonštranti sa vybavili sovietskymi vlajkami a transparentmi s vulgárnymi sloganmi. Panna Mária vo Fatime varovala, že „chyby Ruska“ sa rozšíria do celého sveta. Udalosti v Paríži toto potvrdzujú.

Alžírsko: zatvárajú kostoly

Len za šesť mesiacov (vhodnejšie by bolo počas šiestich mesiacov, v priebehu šiestich mesiacov) zatvorili alžírске úrady štyri katolícke chrámy. Deje sa to pod zámienkou zlého stavu budov, ktoré nespĺňajú stavebné normy. Alžírsky minister pre náboženské záležitosti tvrdí, že vláda by v týchto kostoloch nemohla veriacim zaistiť bezpečnosť

* * *

Prosíme o modlitbu „Otče náš“ a „Zdravas, Mária ...“ na úmysel odčinenia za každý pohoršujúci a urážlivý čin voči Pánovi Ježišovi a jeho Matke a tiež za prenasledovaných kresťanov.

PREMIETANIE FILMU FATIMA – POSOLSTVO STÁLE AKTUÁLNE

Na výročie dňa prvého Fatimského zjavenia, 13. mája, sme v Prešove uviedli premiérovu dokumentárny film „Fatima – posolstvo stále aktuálne“. Premietania sa zúčastnil aj arcibiskup prešovskej archieparchie, vладыka Ján Babjak SJ, ktorý vyjadril veľkú spokojnosť a odporučil zhliadnutie filmu každému ctiteľovi Panny Márie. Týmto dňom sme začali celoslovenské

turné, ktoré bude pokračovať v septembri. Do dnešného dňa sme film premietali v Lutine, Košiciach, Spišskej novej Vsi, Starej Ľubovni a Poprade. Ak máte záujem aby sa film premietal aj vo Vašom meste a ste ochotní nám pomôcť s organizáciou a hlavne propagáciou, neváhajte nás kontaktovať.

KONFERENCIA HUMANAЕ VITAE

Pri príležitosti 50-teho výročia vydania encykliky Humanae Vitae sme zorganizovali konferenciu s názvom „Množte sa a naplňte zem“. Na konferencii vystúpilo 5 rečníkov z rôznych krajín, ktorí deklarovali stálu platnosť cirkevného učenia o reprodukcii a zákaze používania antikoncepčných prostriedkov. Okrem iných vzácných rečníkov mal príspevok aj ThDr. Michal Vivoda,

PhD, prodekan Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty v Bratislave, ktorý pôsobí na Katedre dogmatickej teológie. Súčasťou konferencie bol aj rozhovor s manželmi 11-člennej rodiny, ktorí povzbudili a inšpirovali predovšetkým mladých ľudí k otvorenosti k životu.

Matka Božia Frivaldská

MARIÁNSKE
STRANY

Rajecká Lesná sa nachádza v malebnom prostredí na úpätí vrchu Klak. Už v 15. storočí nachádzame prvé zmienky o mariánskej úcty v Rajeckej Lesnej, aj keď pôvod tejto úcty je nám neznámy. Pôvodný názov obce bol Frivald, ale

v roku 1948 na počiatku komunistického režimu sa zmenil, pravdepodobne z dôvodu veľkej úcty k tomuto miestu. Pútnický farský kostol Narodenia Prebloslavenej Panny Márie bol v roku 2002 povýšený na menšiu baziliku na základe úsilia Jána Chryzostoma kardinála Korca. Veriaci, ktorí nábožne navštívia baziliku minor v Rajeckej Lesnej a

majú účasť na nejakom posvätnom obrade, alebo recitujú Modlitbu Pána a Vyznanie viery, za obvyklých podmienok (sv. spoveď, prijatie Eucharistie a modlitba na úmysel najvyššieho Veľkňaza) môžu získať odpustky v tieto dni:

- na výročie posviacky tejto baziliky (27. máj)
- v deň liturgického slávania titulu kostola (8. september)
- na slávnosť svätých apoštolov Petra a Pavla (29. jún)

- na výročný deň udelenia titulu baziliky (11. marec)
- raz v roku v deň, ktorý si každý veriaci slobodne vyberie
- na slávnosť Najsvätejšej Trojice (deň určený ordinárom)

K milostivej soche Panny Márie s Ježiškom (Matka Božia Frivaldská) sa viaže legenda, podľa ktorej museli sochu kvôli luteránskemu vojsku odniesť na iné miesto, z ktorého však zmizla, a objavila sa znovu vo Frivalde na hlavnom oltári. Súčasťou pútnického miesta je aj frivaldská kalvária a lurdská kaplnka, pod kto-

rou vyviera prameň liečivej vody, ktorá je bohatá na vápnik a magnézium. Na kalvárii sa nachádza kostol Nanebovstúpenia Pána Ježiša. V roku 1995 bol na tomto mieste modlitby požehnaný a sprístupnený Slovenský betlehem, ktorý vytvoril majster Jozefa Pekara. V roku 2018 bola pri reštaurátorských prácach v stredovekej kaplnke v presbytériu zaniknutého Kostola Panny Márie Kráľovnej anjelov objavená renesančná maľba Ježiša Krista.